

Mă smulg din mine

Flavius

Locuiesc în fântâna timpului urcător
cu izvoarele cuvântului sub tălpi.

Îmi caut mai întâi uneltele, apoi scriu,
cu degetele mâinii stângi la tâmplă
ideile reci curg pe hârtie dezinvolt
îmbrăcate de sărbătoare.

Mă smulg din mine, ies în afară
ca un tren dintr-o gară.
Fără tine compartimentele sunt sărace
și călătoresc fără de țintă.

Locuiesc într-un trup anonim și blând
în care nu se întâmplă mare lucru,
port în cap cerul și pământul
de unde totul se vede și se aude.

Capăt apoi liniștea,
mă-nfășor în ea ca într-un strat de ceață.
În urma mea vine umbra
îndepătată tot mai des
de raze strălucitoare.

Soarele ca o gogoasă încinsă
scaldă coapsele arome ale câmpiei,
le simt pulverizate în părul tău
și el mătăsos și strălucitor.